

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în care li-s'a trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea țiarului
„Tribuna“.

Aut-aut.

„Ungaria sau va fi un stat național, sau în curând va înceta a mai fi stat“.

La această concludiune ajunge „Nemzet“, primul organ maghiar al guvernului dela Budapesta, în decursul contemplațiilor sale dela sfintele sărbători ale Paștilor.

E în adevăr frumos visul, pe care îl visează guvernamentalul nostru, deși alternativa e cam drastică și deabia va fi în stare să mulțumească pe oamenii mai rezonabili și mai cuminți dintre concetățenii nostri maghiari.

De ce se nu dorească Maghiarii o mare Maghiarie dela Dunăre până în jos la Marea-Adriatică?! Vai de poporul acela, care nu are aspirațiuni și care nu e pătruns de mari idei naționale! Acela se omoară pe sine însuși, se sfirșește și pere de pe fața pământului, făcând loc altor popoare, care au și chemarea și destoinicia, de a se afirma ca popoare independente cu state bine închiegate și consolidate.

Vorba e însă, că astăzi nu se mai pot face minuni și nici nu se pot înființa statele așa cum s'a înființat bună-oară marele imperiu roman. Oamenii cuminiți trebuie deci să țină seamă de toate împrejurările și să vadă, dacă și există toate condițiunile pentru realizarea aspirațiilor naționale ale unui popor.

Căci înzadar am voi noi Români, spre exemplu, o Românie mare până la Tisa, — o idee altfel, care tot numai în capetele Maghiarilor s'a zemislit, — am fi nise nebuni, dacă am crede, că cu una cu două s'ar pute înlătura granițele politice și naturale, care ne despart de frații nostri din regatul României.

Idea statului național-maghiar, care de atâtea-ori se accentuează cu toate ocaziunile decâtă concetățenii nostri maghiari și presa lor, a devenit și ea toxică, ba, adevărul spunând, îi e omului par'că silă de a se mai și ocupa cu ea, sciind odată, că e cu desăvârșire lipsită de ori-ce basă reală, și nu e altceva, decât o speranță deșartă, un vis nerealizabil, nimic alta decât o — simplă utopie.

Pentru-ca statul ungar să fie ceea-ce dorește „Nemzet“ și cu el împreună o mulțime de alți șovinisti, ar trebui înainte de toate să se tragă cu buretele preste toate celelalte popoare, care împreună compun majoritatea țerii, un lucru ce foarte ușor se face pe hârtie, dar' cu anevoie se va pute îndeplini vredată și în realitate.

Timp de o mie de ani, decâtă s'au așezat în țerele de astăzi de sub coroana Sfântului Stefan, concetățenii nostri maghiari, prelungă toate opintirile lor, nu au fost în stare nici să asimileze, nici să extirpeze pe vre-unul dintre popoarele conlocuitoare.

De aproape un pătrar de secol ei singuri dirigează afacerile statului un-guresc, dreg și fac aici ce lor le place și se folosesc de cele mai drastice măsuri pentru desnaționalizarea concetățenilor lor de altă limbă, — toate înzadar, din firea poliglotă a Ungariei nu s'a schimbat nici cât e negru sub unghie, din contră rezistența naționalităților nemaghiare a crescut în măsura, în care s'au aplicat în contra lor măsurile de desnaționalizare.

Și tot ceea-ce au putut face cu opintirile și svirecolirile lor a fost, că au conturbat liniștea pacificilor cetățeni, i-au împedat în dezvoltarea lor

firească și au provocat în fiii lor o ură în contra a tot ce e maghiar, o ură, care cu anevoie se va mai pute șterge și care e potrivită a forma o mare pedecă în calea consolidării interne a părții de dincoace a monarhiei austro-ungare.

În Ungaria locuiesc Slovaci, Croați, Sârbi, Români, Ruteni și Germani și câtă vreme acestia nu sunt dispuși a se contopi cu rasa maghiară, care de pe acum a perdut deja ori-ce putere atractivă, statul acesta nu va pute fi național-maghiar.

„Nemzet“ țice, că spre norocire există toate condițiunile, pentru-ca prima alternativă a concludiunilor sale să se realizeze.

Noi țicem, că nu e adevărat. Nu au existat nici până acum, cu atât mai puțin există acum și nu vor exista pe viitor condițiunile, pentru-ca Ungaria să devină un stat național-maghiar.

Din contră, Ungaria va rămâne ceea-ce a fost totdeauna, o țeară poliglotă, sau cei dela „Nemzet“ și toți cei deopotrivă cu ei vor avé să tragă consecuențele ideilor absurde ce le preconizează.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Martie st. v.

Afaceri interne.

Despre programul de lucrare de după ferii al casei deputaților se scriu următoarele: Casa deputaților se intrunesc la 13 Aprilie și poate deja la 15 Aprilie se va ocupa cu proiectele de lege despre organizarea judecătorilor și a procuraturilor de stat și despre redigarea depozitelor câștilor funduare, care au trecut deja prin comisiunea justi-ciară. Aceste două proiecte vor da probal mai mult de lucru părinților patriei, și așa proiectul de lege despre reforma administrativă deabia va pute ajunge la dezbateri înainte de luna lui Maiu. Ordinea de lucrare viitoare a casei deputaților va atrna dela timpul, pe care îl va reclama dezbateri asupra acestui proiect. Guvernul are de gând să prezenteze casei încă înainte de feriiile de vară proiectul de lege despre jurisdicțiunea privitoare la alegerile de deputați dietali.

În „Magyar Hirlap“ deputatul Antoniu Tibád face o propunere cu privire la numirea funcționari-

lor administrativi, care, după părerea sa, va evita seducerile ministrului cu privilegiul numirii prin influențe nechieamate și păgubitoare.

După părerea lui Tibád, în respectivii paragrafi ai legii comitatense se se primească cam următoarele: a) oficiile administrative comitatense, cu excepția unor casuri urgente, se vor ocupa pe calea escrierii de concurs; b) concursurile au să se aștearnă comitelui suprem, care împreună cu o comisiune de candidare le va examina și apoi își va da părerea asupra lor cu privire la raporturile locale. În cazul unei divergențe de păreri, trebuie să se iee la protocolul părerea fiecărui membru al comisiunii împreună cu motivele sale. Procederea comisiunii de candidare nu poate să influențeze asupra libertății de deciziune a ministrului.

Atentatul din Sofia.

„Svoboda“, organul guvernului bulgar, își exprimă indignațiunea asupra grozavei crime și țice, că numai încape indoeală, că se tractează de un atentat politic dus în deplinire de agenți plățiți în contra persoanei dlui Stambuloff, căruia a cădut drept victimă Belceff.

„Agence Balcanique“ împărțasesc din Sofia: Ucigașii lui Belceff încă nu sunt arestați. Există semne, că atentatul îndreptat în contra lui Stambuloff a fost pus la cale. Mai mulți indiviți ce aparțin partidului rusofil au fost arestați. Cercetarea de-curge. Resultatul aceleia, care până acum încă nu a scos nimic la iveală, se ține în secret. Stambuloff primesce mereu din toate părțile țerii telegrame, prin care se dă expresiune indignațiunii asupra atentatului și prin care prim-ministrul e felicitat, că nu a cădut jertfă aceleia. În întreaga țeară domnesce ordine desăvârșită.

Diarele parisiene ilustrează a ten-tatul din Sofia drept o urmare a tulburărilor interne, care nu justifică nici un amestec din afară. „Le Temps“ desaproabă idea, ca-și-când atentatul ar fi a se reduce la înfruierea secretă a tulburărilor rusesci și îl ține de un act de răsunare ce ar sta în legătură cu afacerea majorului Panța.

Dintre țiarele rusesci, „Novoie Vremia“ țice: Atentatul din Sofia dovedesc, că stările din Bulgaria sunt ca și până acum nesupor-

tabile. Țeara e un cuib de aventurieri politici de cea mai primejdioasă pă-nură. E aproape momentul, când guvernele europene, cărora tractatul din Berlin le impune datorințe față cu Bulgaria, nu vor mai pute să privească indiferente le evenimentele din această țeară.

Ovreei în România.

Extragem din interpelarea dlui senator D. A. Sturdza, dezvoltată în ședința senatului dela 4 Februarie v. a. c. asupra invasiunii Ovreeilor, următoarele date interesante despre populațiunea ovreească în România:

Când a fost vorba, ca să se aplice dispozițiunile tractatului din Berlin, se vorbia mult despre numărul Ovreeilor în țeară.

Unii țiceau, că erau 500.000, alții 400.000, alții 300.000 și era foarte greu a lămuri acest punct. Atunci nu se putea face o numărătoare a Ovreeilor din țeară. Timpul era prea scurt și nici că se putea face o numărătoare a populațiunii ovreesce. Ocupam atunci postul de ministru de finance și am pus și s'au făcut în ministerul de finance lucrări după rolurile de contribuțiuni din 1877. Lucrarea aceasta îmi servesc de basă în expunerea, pe care voui avé onoare a o face. Întrebuințez și astăzi norma dela 1877, pentru-că situațiunea în privirea Ovreeilor nu poate decât să se fi înrăutățit. De sigur, că ea nu s'a îmbunătățit, — și cifrele din 1877 sunt de sigur cifre sub realitate.

Dacă situațiunea este precum voui avé onoare a o aréta, măsurile decretate în timpul din urmă în Rusia constitue un pericol evident pentru țeara întreagă și pentru județele acele, unde ovreimea este mai deasă. Statistica, de care vorbesc, e făcută pe fiecare comună și e basată pe datele cele mai oficiale, pe datele ce dau rolurile de contribuabili.

Populațiunea de atunci a țerii era de 4.637.184 locuitori, din care 4.418.880 creștini și 218.304 Ovrei, adecă 9643 la sută creștini și 3057 la sută Ovrei.

Dacă împărțim această populațiune în două: în populațiune urbană și populațiune rurală, populațiunea rurală din țeara întreagă era de 4.009.970 locuitori, din care 3.944.058, adecă 98.35 la sută creștini și 66.912 adecă 1.65 la sută Ovrei, ear' populațiunea urbană de 627.214 locuitori cuprinde 474.822 creștini și 152.392 Ovrei, adecă 75.73 la sută creștini și 24.27 la sută Ovrei.

Vedeți, dlor, chiar din aceste puține cifre, cât se schimbă situațiunea, când despicăm lucrurile în amănunte. Și numai astfel

FOIȚA „TRIBUNEI“

„Crestomația română“.

Acesta este titlul unei cărți prețioase, publicate de dl Ioan Manliu, cunoscutul profesor din București. Cartea cuprinde probe din scrierilor în prosă ai veacului al XIX-lea și este menită să completeze studiul istoric literar și să servească totdeauna și ca manual de probe la retorică și stilistică. Cea dintău calitate a cărții este, că dă un material foarte bogat, aproape surprinător de bun. Începând dela Veniamin Costachi și până la Delavrancea și Gherea, autorul a ales bucăți tot una și una de importante, fie din punct de vedere istoric-literar, cum este scrierea lui Eliade despre cum a început el a scrie românește, fie din punct de vedere artistic-istoric, cum sunt zugrăvirile de Odobescu și Slavici, fie din alte puncte de vedere. Cartea dă o probă concentrată despre bogata hrană ce putem găsi în literatura noastră și de aceea credem, că ea va avé mulți cetitori și în publicul dela noi, care-i doritor să cunoască literatura veacului XIX. Înțelegerea este ușurată prin introducerile biografice și cu aprețieri literare ce premerg probelor fiecărui autor. Aceste notițe sunt totdeauna bine întemeiate pe scrieri speciale despre autori și literatură. Autorii sunt: Metropolitul Veniamin, Asachi, Lazăr, Eliad, C. Negruzzi, Negri, Kogălniceanu, Florian, Laurian, Cipariu, Maiorescu, Bălcescu, Boliac, Bolintinean, Alexandri, Odobescu, Hașdeu, Lambrior, Ispirescu, Creangă, Maiorescu, Eminescu, Gane, Conta, Bariț, Ghica, Aurelian, Urechie, Melchisedec, I. Negruzzi,

Luminărică.

(Scrisoarea XIII.)

Vă aduceți aminte de un sărac, pe care îl întâlniați, sunt acum doi ani, pe uliți, prin piețe, pe la biserică, cerșitorind mila creștinilor și împărțind bogdeaprostele în dreapta și în stânga?

Luminărică nu mai este! — Dar' cine era el, și care fu solia lui aice jos? singur nu o scia. De îl întrebai de unde este? „Nu sciu“, răspundea; „sciu numai, că mama, când m'a luat, mi-a țis: Niță, dragul meu! să cumperi luminărică și să le împărți pe la biserică. Atăta sciu, atăta fac“.

Desculț, cu capul gol, încins cu o funie și cu traista în șold, Luminărică până în ziua colinda toate bisericile împărțind luminărică și cerșitorind, nu pentru dînsul, — lui nu-i trebuia nimic, — ci pentru alții.

La un schi sărac lipsesc clopotul; îndată Luminărică îl ia din țirg, se pune cu dînsul în mijlocul unei piețe, îl trage, și clopotul nu tace pînă-ce nu-și câștigă plata. Cîrînd arama sfîntă va răsună în aer, chemând pe credincioșii la rugăciune, și va spune în graiul su cel misterios lăudata faptă a săracului cerșitor.

O biserică țare vestminte; Luminărică îi aduce stofe boțate, el, care n'are decât o haină sdrențoasă ce abia îi copere golicuina trupului, căci înadar voesci să-l îmbraci. Dă-i o haină, o cămașe; piste un cias nu o mai are; a da-o altuia, pe care îl socoate mai nevoiaș decât dînsul.

Vedeți această veduvă cu lipsa în față și cu desănețede în inimă. Încungurată de șapte copii ce pîng de foame, îmbrîncită dela ușa bogatului, unde nu i-se dete voe a împărți nici fărîșăturile cu câinii lui, ticăloșia o apasă sub grel ei genunchiu. Luminărică o vede, o mîngie, și a doua zi îi aduce o vacă, care săturnd nu laptele ei pe flămîndii copii, introduce erăși bucurie în bietul bordeiu.

Dar' undesăntem noi în stare a înșira toate bunele fap' ale acestui sfînt om! Ajunge a scia, că săracu acesta cerșitor, îndemnat de plecarea sa și e o stăruință puternică, a zidit până și biserică. Să judecăm din aceasta, oare căți săraciam pute face fericiți cu abonamentul unei țje la teatru, unde învîțăm a fi demoralizați, nu chietueala unui ospet, ce ne îmbuibă pănecele și ne strică sănătatea, cu o găteală d bal, ce roade câte un colț din moștenirea popilor nostri?

Dacă Luminărică ar fi strins toți banii căți a împărțit mile și a chietuit cumpărînd luminărică, clopot, vaci, vestminte etc., negre-

șit ar fi fost bogat după starea sa; dar' trăind sărac, el a murit sărac.

Într'o zi trecînd prelungă o biserică, am vedut norod strîns și am audit cîntînd rugăciunile morților. În mijlocul bisericii sta un mort învelit cu giulgiu. Biserica era iluminată și împodobită ea pentru un mort bogat, și un archiereu, înconjurat de un numeros cler, sluja prohodul. Nu se vedea nici o rudă, nici un prieten vîrsînd lacrimi mincinoase; numai o veduvă în haine negre sta la picioarele sicriului; ear' pe fața tuturor săracilor, ce alcătuiau cortegiul repausatului, se vedea întipărită o întristare mută, o jale dureroasă.

În momentul acesta archiereu, apropiindu-se, desvîlă pe mort, și însemnînd pe fața lui semnul crucii, țise cuvintele aceste:

„Doamne! odichnesce sufletul robului țeu Ioan în loc de pace, în loc cu verdeată, unde nu este întristare nici suspin, ci vieață fără de sfirșit“.

Pătrunși de mare puternicia morții, am plecat capul, și privind icona Mîntuitorului ce sta pe pieptul mortului, am țis:

„Doamne! Doamne! Odichnesce după moarte și sufletul nostru în locul, unde ai odichnit sufletul lui Luminărică“.

Poate voiți a scia, cine făuse o așa pomposă înormentare cerșitorului?

Într'o dimineață o damă veduvă, — al căreia nume îl vom țace, respectînd frumoasa ei faptă, — găsi la poarta casei sale trupul lui Luminărică, și

Veduvă îngropă pe sărac!

Constantin Negruzzi.

Angerul mîntuitor.

— Narațiune. —

(Urmare și fine.)

Patru săptămâni trecură dela bal. Era o zi de iarnă friguroasă, fulgii de zăpadă veniau deși, suflați de un vînt nordic, și se loviau cam neplăcut de fața celor necesitați a umbla pe stradă, de aceea fiecare se grăbia la odaia-i caldă în apropierea cuptorului. Contesa Zambory încă ședea înaintea căminului în salon. Cu ochii plini de iubire privia la Ana, care ședea pe un scăunel la picioarele ei. Un timp lung tăcură, până se ridică Ana și prinse mîna contesei și o sărută.

— Bunică, te rog, strică liniștea, istorisesc-mi ceva!

Bunica prinse blînd în mîni capul ei bălaiu și privi scrutătoare în ochii ei visători, ca-și-când ar vol să ghicească despre ce ar dori să asculte mica fantastă.

— Ce să-ți istorisesc, draguță? — o întrebă șireata bunică. — Să-ți spun despre principesa măiestră ce avea 12 ouă de aur, care fiecare împlinia o anumită dorință secretă, sau despre călărețul cu inima de marmoră, pe care nu-l putură cuceri nici ochii cei mai frumoși, nici buzele cele mai ademenitoare, sau vrei să ascuți despre cenuțoca?

— Nu, nu! Din povestile ținelor am eşit deja demult. Caută în suvenirile tale, sigur, iubită bunică, vei afla vre-o istorioară prețioasă.

— Înzadar caut, copilă, nu află.

— Permite-mi să caut eu! — răspunde Ana cu un suris viclean. — Bunică dragă, eu aş vré să ascult despre primul țeu amor, — se rugă Ana cu sfieală.

examinată în amănunte, situațiunea se lămurise.

Să mergem mai departe și să despărțim județele de dincoace de județele de dincolo de Milcov.

Populațiunea Valachiei e de 3,106.088, între care sunt 3,064.968 (adecă 98.84 la sută) creștini și 41.120 (adecă 1.16 la sută) Ovrei.

Populațiunea Moldovei de 1,531.096 locuitori se împarte în 1,353.912 (adecă 88.49 la sută) creștini și 177.184 (adecă 11.51 la sută) Ovrei.

Etă îndată, că situațiunea este mai rea în partea de dincolo de Milcov decât în partea de dincoace; aci 1 la sută și acolo 11 la sută Ovrei.

Dacă cercetăm populațiunea rurală și urbană din ambele părți constatăm o stare și mai rea.

Populațiunea rurală din Valachia este compusă de 2,829.452, dintre care 2,827.756 (adecă 99.96 la sută) creștini și 1696 (adecă 0.04 la sută) Ovrei; precând în Moldova populațiunea rurală este de 1,280.518, dintre care 1,216.302 (adecă 95.62 la sută) creștini și de 64.216 (adecă 4.38 la sută) Ovrei.

Veți conveni cu toții, că disproporțiunea între amândouă părțile țării e enormă: aci 0.04 la sută, dincolo 4.38 la sută Ovrei.

În comunele urbane din Valachia (376.636) sunt 337.212 (adecă 88.68 la sută) creștini și 39.424 (adecă 10.32 la sută) Ovrei; ear' în Moldova, în comunele urbane (250.570) sunt 137.610 (adecă 63.04 la sută) creștini și Ovrei 112.968 (adecă 36.96 la sută).

Va să dăcă în comunele urbane din Moldova populațiunea oveiască e mai mare decât o treime a locuitorilor, precând în Valachia ea e de trei-ori mai mică decât în Moldova.

Să-mi dați voi să fac aici o observațiune. S'ar pută dăce: Ce ne împoartă, dacă avem ceva mai mulți Ovrei într'o parte a țării și în alta ceva mai puțini. Eu gândesc, domnilor, că nu trebuie să uităm un lucru, că ceea-ce face țăriia statului român este tocmai populațiunea lui românească cea compactă. Aceasta este cauza, că la noi nu sunt frământări ce alte naționalități, cu alte limbi. Trebuie să ferim și în viitor țeara de asemenea frământări, căci dealtfel situațiunea noastră ar slăbi și ar deveni periculoasă.

Macedonia.

"Românul" a primit prin Februarie dela corespondentul seu din Bitolia următoarea scrisoare, căreia, neputându-o până acum reproduce din lipsa de spațiu, îi dăm astăzi locul.

De mult timp, se dăce în corespondență, se luca și se stăruia prelungă sublima Poartă, ca Românii din Macedonia, Albania și Epir să aibă în bisericile lor limba maternă, însă multe dificultăți se făceau atât din partea Turcilor, care încungură pe M. S. Sultanul, Fanarioți ca Mavrogheni-Pașa, Fotiddes-Pașa etc., precum și din partea patriarhului și arhierieiilor greci, care, abuzând de privilegiile acordate ab antiquo clerului grec, îi persecutau într'un mod revoltător.

În cele din urmă însă sublima Poartă a avut ocaziunea să constate, că Fanarioții, care încungură tronul imperial, patriarhul și ar-

chieerii greci sunt cei mai înverșunați inamici ai imperiului, care abuzează de încrederea Sultanului în modul cel mai sfruntat.

Închiderea bisericilor ortodoxe decătră patriarhul grec pentru a provoca turburări în Peninsula-Balcanică a convias pe deplin pe sublima Poartă de nealitate și de perfidia clerului grecesc.

Atitudinea Românilor față cu patriarhul grec și protestele lor contra închiderii bisericilor construite de ei au produs cel mai bun efect la sublima Poartă, care, luând act de aceste proteste și de dreapta cauză a Românilor, a decis ca Românii din Turcia, ca și celelalte popoare, să aibă dreptul de a avé un cler național.

Sunt vre-o două săptămâni decând Românii din Crușova s'au adresat autorităților turcesci, cerând ca să li-se deo voe să ce-tească românece în biserică, deoarece-archiereul grec îi împedecă, și deja guvernul turcesc a dat un răspuns favorabil.

Conținutul acestui răspuns este următorul: "Sublima Poartă, luând act de cererea Românilor din Crușova, a decis, ca Românii din Crușova să fie liberi a ceti românece în bisericile lor și ca autoritățile din provincie să-i protegieze".

Îndată-ce Faik-Pașa, guvernorul Macedoniei, a primit acest ordin din Constantinopol, l-a comunicat mudirului (subprefectul) din Crușova, care a chemat pe toți notabilii din acest orașel românesc și li-a cetit ordinul sublimiei Porți.

Abia acest ordin a fost adus la cunoștința Românilor și foarte mulți locuitori îmbrăcați în haine de sărbătoare, profesorii, profesorele, elevii și elevetele școalelor române s'au dus la prefectură și au făcut o manifestațiune imponentă. Nu se aușia decăt strigăte de să trăească Maiestatea Sa Sultanul, să trăească guvernorul general și subprefectul.

Această manifestațiune spontană și foarte veselă a Românilor din Crușova a făcut o impresie foarte plăcută la toți Românii și la Turci și este preludeu al mișcării pacifice, dar' serioase a poporului român, în vedere de a-și câștiga pe cale legală drepturile sale legitime ca un popor creștin de origine greacă și neslavă, ale cărei interese și aspirațiuni nu sunt și nu pot fi identice nici cu cele-ce manifestează Grecii, nici cu ale slavistivilor.

CRONICĂ

Cavaleri ai toasonului. Maiestatea Sa Monarchul, prin autografal Preainal delat 24 Martie n., a numit cavaleri ai toasonului pe Archiducii Iosif Ferdinand și Iosif Augustin, mai departe pe generalul de cavalerie contele Leopold Sternberg, prinții Edmund Clary și Aldringen, contele Richard Clam-Martinitz și pe banul Croației contele Carol Khuen-Belasi-Hédervary.

Numiri. Învățătorul dirigent Stefan Teglas dela școala elementară de stat din Cohalm a fost numit inspector adj. de școale pentru comitatele Ternaava-mare și mică, ear' candidatul de advocat David Szentpáli a fost numit practicant în drept la judecătoria cerc. din Chezdi-Osorheiu.

Transferare. Directorul institutului corecțional din Cluj, Ludovic Latzkovszky, a fost transferat în aceeași calitate la institutul corecțional din Asod.

Invitare. P. t. membri din comitetul central al "Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului" sunt poțifi la ședința comitetului, ce se va ține Vineri în 22 Martie (3 Aprilie) a. c., la 6 ore seara, în localul "Asociațiunii transilvane". Sibiiu, în 1 Aprilie n. 1891. Victor Tordășian, secretar.

Regimentul ardelenesc în garnisoana vieneză. În locul regimentului 50 (marele duce de Baden), care, precum am raportat deja, va părăsi Viena la toamnă, va merge regimentul 2 (Alexandru I.) din Brașov în orașul rezidenței împărătesci.

Concesiune prealabilă de căi ferate. Ministrul ungar de comerț a conces dlu Lulu Auspitz și consoții construirea unei linii ferate locale dela Turda la Cămpeni, eventual la Abrud.

Crima din Bocsig. După-cum anunță o foaie din Arad, notarul din Bocsig, Carol Bognár, se pare în urma investigațiunii a nu fi părtaş la atentatul în contra marchisului francez Sessavale. E sigur, că oameni plățiți au voit să omoare pe marchisul. În timpul ultim se mai amintesc, că și o femeie ar fi participat la atentatul în contra marchisului.

O jertfă maghiară în Monte-Carlo. Bogatul tiner maghiar, Mihail Lazarovics de Srediște, fiul avutului proprietar din comitatul Timișului Alexandru Lazarovics, după-ce în zilele trecute și-a perdut banii la jocul de ruletă în casina din Monte-Carlo, și-a pus sfârșit vieții prin o lovitură de revolver. Nenoroicitul tiner abia împlinia 20 de ani.

Locuri libere în locul de cură Roznau. Ni-se trimit spre publicare următoarele: În institutul de cură "Rudolfo-Stefanianum" sunt de ocupat și în anul acesta decătră oficerii ces. și reg., amloiații de stat și provinciali ces. și reg.*) precum și decătră proeții cat. cu începere dela 15 Maiu până la finea lui Septembrie 15 locuri libere în trei sezoane de câte 6 săptămâni (I. 15/5-30/6, II. 1/7-15/8 și III. 16/8-31/9). Oficerii ces. și reg. au de a-și trimite rugăriile lor timbrate și însoțite cu un atestat medical comandaie ces. și reg. de corp în Viena, ear' aparținătorii celorlalte trei clase nemijlocit institutului de cură în Roznau.

Zina de Nori, doamna Zoe Chrisenghi a avut succes la concertul dat de societatea presei din Paris. Compatrioată noastră, dăce "Gazeta Nouă" din București, s'a distins mult în "Samson și Palila", precum și în "Jurământul", bucăți ce au fost bisate.

Prima Aprilie nemțese s'a afirmat în anul acesta după cunoscutul proverb. Ađi dimineața locuitorii Sibiiului s'au trezit cu zăpadă înaltă pe strade și pe coperșele caselor. Ninge și acum în continuu. Veđi bine Martie cu vioarele a trecut. Ne pregătim de iarnă. Grea vreme pentru cei-ce și-au pus deja mantalele și paltoasele de iarnă la cunoscutele institute de păstrare pe timp determinat.

Atentat în contra principelui bulgar. În urma atentatului în contra ministrului bulgar de finanțe, Belceff, în Sofia s'au lăit o multime de scrieri sensaționale. Între altele se vorbește, că în contra principelui Ferdinand încă s'ar fi comis un atentat și că el ar fi împușcat. Până acum însă această scriere nu e confirmată. După o telegramă din Sofia principele Ferdinand nu numai că a luat parte la imormentarea lui Belceff, ba ce emai mult fără nici o suită s'a preumblat în trăsură pe stradele Sofiei.

*) Învățători și profesori dela institutele publice.

Congres de chirurgie. În 30 Martie a avut loc în Paris la facultatea de medicină deschiderea congresului de chirurgie în prezența a mai mulți de 300 chirurși externi și francezi. Președintele Dr. Guignon, chirurg la "Hospitalul Neckar", a ținut vorbirea de deschidere, în care a gloriocat progresele chirurgiei.

Influenza în Chicago. Mortalitatea în Chicago, după-cum se telegrafează de acolo cu data de 30 Martie n., a ajuns în septemăna trecută în urma influenței predominatoare la un grad foarte înalt. S'au constat 900 casuri de moarte față cu 419 din ceealaltă săptămână. În ultimele patru săptămâni s'au întemplat 2904 casuri de moarte. În Pittsburg și Alleghany au fost cuprinse de această epidemie 15.000 persoane.

Concursul literar al "Asociațiunii transilvane".

Dați-mi voe, Vê rog, dle redactor, ca să întrețin pe ceterorii foii D-Voastre un moment asupra temei indicate mai sus. Sperez, că veți binevoi a face aceasta cu atât mai virtos, pentru-că escrieri de concursuri literare și indeosebii științifice se pot considera în vieța noastră literară atât de sterile, mai ales pe terenul științelor, de adevărate fenomene.

Au trebuit să treacă mai bine de 20 de ani, până când a venit "Asociațiunea" noastră literară să-și aducă aminte de a satisface și acelei părți din ș-ul 2 al statutului sale, în care se prevede ca scop al "Asociațiunii" și promovarea științelor și de a face nișce pași mai reali și în această privință.

E drept, că încercări de a se realiza și această parte s'au mai făcut. La 1877, cu ocaziunea adunării generale ce s'a ținut la Blaj, s'a pus cu o însuflețire mare temelie secțiunilor științifice, pentru a căror realizare s'a luptat atât de mult neobositul nostru propagator al culturii române, G. Barițiu. Dar' se vede, că ne lipsia încă acea parte din public, care se aibă serioșitatea de lipsă pentru ocupațiuni științifice, lipsiau elementele, care se întrunească și o inimă caldă și o pricepere pentru cultivarea științelor. Urmarea a fost spre marea mâhnire a amicilor științelor, că secțiunile, încă înainte de a se fi desvoltat din embrion, au și murit... S'au mai făcut încercări de a se împintena secțiunile, eventual de a se reforma organizația lor, dar' și atunci mai lipsia încă publicul, care se fie încălțit pentru ideea prosperării acestor secțiuni, ear' comitetul se excusa și el cum putea, punând toată vina în capul secțiunilor. Alt-cum era ocupat și el preste măsură cu școala de fete.

Astfel ideea înființării secțiunilor și prin dișele cultivarea științelor din patria noastră a rămas eară numai-idee moartă, un *pium desiderium*.

Norocul însă a adus cu sine împregiurarea, că în adunarea generală din 1889, ținută în Făgăraș, s'au votat 1000 fl. v. a. pentru îmbrășșarea cauzei literaturii populare, cu a cărei punere în praxă a fost însărcinat comitetul.

Comitetul, luând cauza în mână, a emis o comisiune de 3 inși cu însărcinarea să elaboreze un proiect. Unul dintre membrii acelei comisiuni și-a adus aminte și de necesitățile secțiunii ale "Asociațiunii" și a propus reactivarea lor, și nici că se putea face o pro-

punere mai bună și mai practică, și este regretabil, că n'a fost acceptată și de comitet.

Dacă "Asociațiunea transilvană" voește serios să facă barem acum ceva și pentru cultura științelor din patria noastră barem cât de puțin, apoi numai pe calea secțiunilor științifice o va pută face cu succes. Un bun început și promițtor de rezultate ori-cât de modeste nu va pută face "Asociațiunea" numai prin reactivarea secțiunilor științifice.

Frica ce o au unii, că nici acum nu se va pută ajunge la scop, este după vederile mele neîntemeiată. Sunt de convingerea, că și la 1877 s'ar fi putut ajunge la scop, dacă întrebarea despre alegerea și primirea de membri în secțiuni s'ar fi tractat cu mai bună câmpenire și cu mai multă precauțiune. Dacă s'a lăsat atunci poarta deschisă, ca ori-care membru al "Asociațiunii" să se poată înscrie și ca membru de secțiuni, și încă în secțiunea, în care va voi; dacă nu s'a avut considerare, față cu membrii de s'au ocupat vre-odată sau se ocupă cu vre un ram de știință, ear' mulți din acestia s'au însinuat numai din un fel de lăcomie sau ambiție de a figura de membri în aceste secțiuni și fără nici un scrupul fără de a se fi ocupat cu știința și fără gând de a se ocupa barem după înscriere; — dacă s'au putut face toate aceste, apoi în adevăr nu este de mirat, că secțiunile au murit în durerile născerii lor.

Nu numărul membrilor unei secțiuni condiționează rezultatele acesteia, ci calitatea lor. Poate avea o secțiune câte 30-40 membri, însă dacă acestia nu se ocupă nici unul cu ramul respectiv și dacă nu voesc să lucre nimica, apoi tot la nimic, tot la moarte trebuie să se ajungă. Eu aș fi deplin mulțumit, dacă în fiecare secțiune ar fi primiți numai câte 4 membri, dar' acestia să fie bărbați specialiști, bărbați serioși și devotați științei și căroră să le placă a și luca.

Dacă vor luca conținuut numai 12 specialiști, fiecare pe terenul seu, și dacă va produce unul numai câte 2 coale tipărite la an, însă lucrări originale, care să fie expresiunea ultimului cuvânt al științei respective, "Asociațiunea" ar fi în poziția se tipărească la fiecare an câte un volum de cel puțin 24 coale tipărite. N'ar fi mult, dar' ar fi un bun început și în decursul anilor s'ar înmulți și numărul volumelor științifice.

Dacă secțiunile ar fi bine organizate și compuse din specialiști, ar fi să facă și pe altă cale lucruri bune, așa prelungă lucrările obligate ale membrilor s'ar pută ca fiecare secțiune să escrie premii mai mici pentru adunarea de tot felul de obiecte naturale, plante, animale, minerale, petrificate, apoi tot felul de documente istorice și limbice, obiecte arheologice, numismatice etc., s'ar pută da unele ajutoare pentru a se face exmisiuni științifice, ear' pentru lucrări mai grele și mai importante, precum despre etnografia, climatologia, geologia Transilvaniei etc., s'ar pută statori și premii mai mari, se înțelegă lăsându-se timp mai lung decăt 6 luni pentru concursuri, pentru-că nu se poate explica, cum cineva poate aștepta, ca o lucrare științifică bună și originală să se poată produce în câteva luni, afară doară decăt acea lucrare va fi un plagiat sau preste tot o lucrare superficială de foarte puțină valoare. Operele de știință nu se pot face ca cele poetice, ca un roman sau o novelă, pentru-că aceste reclamă timp și studiu aprofundat. Dar' las', că și la o lucrare

— Ei, ei, copilă, curioasă ești tu, dar' despre acela puțin îți pot vorbi, căci primul meu amor fu și cel din urmă.

— Așa-i, bunică, tu încă ești de convingerea, că numai odată poți iubi?

— Așa-i, copilă mea! Eu nu am consimțit nici-odată cu poeții aceia, care țin și scriu, că amorul ultim al femeii e cel adevărat și cel dintăiu. Am cređut însă, că dragostea e sfântă, bunul D-đeu o aprinde și stinge din inimile noastre, și din experiența mea vorbesc, că numai odată poți iubi în vieată.

— Cum vorbești de bine, scumpă bunică, ca-și-când ai scoate principiile tale tocmai din inima mea. — Continuă mai departe, — tot cuvântul tău află răsunit în inima mea. Vorbești multe, multe despre amor, — și cuprindând lingușitor gâtul contesei, privi rugătoare în ochii ei plini de bunătațe.

— Contesa sărută fruntea nepotei sale și observă, că în etatea ei nu are ce vorbi despre amor, mai ales, că acela numai simți se poate.

— Să aibi dreptate! Dar', cât e de neplăcută ăia de astăzi, zăpada pică mereu, sigur nu vom primi vizite.

Și Ana se sculă și păși cătră fereastră. — Cât sunt de nesuferiți bărbații aceștia, — continuă. Numai puțin frig și zăpadă le trebuie spre a se retrage la distragerile lor și a ne lăsa pradă urtului.

— Ești o nerecunoștoare și cât de nedreaptă poți fi, dăce bătâna contesă. Ai uitat, că Tiboriu dela bal ne-a cercetat în

toată ăia și nici timpul cel mai urit nu-l rețină.

Ana se înroși și răspuse aproape de tot confusă. Nu-l scusa, el nu va veni chiar ađi, când aș dori așa de mult conversații des-trăgătoare. Mai mult de o oară decând întârđie. Tiboriu e tot așa de nesuferit, egoist, comod ca și toți bărbații.

Ah! Dar' la acușele tale mă rușinez! se auđi din ușă, pe care intră Tiboriu. Te rog, permite-mi, dragă Ana, să-mi înșir păcatele și să mă apăr, — dăce și sărută respectuos mâna contesei, ear' Anei îi făcú un compliment.

— Nici nu o mai întrebă Tiboriu, că astăzi e o copilă caprițioasă și nedreaptă.

— Da, căci bunică prelungă toate rugăriile nu a voit să-mi istorisească ceva. Dar' așa e, Tiboriu, că pe tine, dacă te aș ruga "mi-ai povesti vre-o aventură americană, dăce Ana ridicându-și ochii plini de foc spre el; atâta flacăară, atâta iubire era în ei, în acele steluțe lucitoare.

— Acea privire aduse inima lui Tiboriu în o tremurare plăcută. Ana conversă apoi despre obiecte comune, din ochii ei se cetia iute, cât ținea la el dragălașa copilă. Ar fi voit să 'se arunce la picioare, dar' prezența buniciei îl rețină. Așa își înecă în piept suspine adânci.

— Dispune ori-și-ce, iubită Ana, și cu toată inima împlinesc, dar' scusă-mă, dacă o astfel de plăcere nu-ți pot face, fiindcă eu sunt omul realității, îmi lipsesc o fantasie poetică.

— Dar' lasă-ți deoparte nebuna ta dorință, dăce într'aceea bunică, — îndeosebi nici nu se cuvine unui copil să asculte astfel de aventuri, acele se țin de oameni mari.

— Ear' mă numesc copil, tu bunică rea și urită, — răspuse Ani cu o desmerdare plăcută. Dar' îți voi arăta eu, că nu sunt o atare. O să vê povesc dar' eu o aventură, care 'mi-s'a întemplat mie însumi.

— Ana, ce vorbe neîntese sunt aceste. Ce aventură poți tu să fi avt, — dăce conțesa cu reprobare.

— În fine nu e chiar avntură, dar' o poți numi și așa. S'a întemplat înainte de asta cu șese ani, când am perecut o vară întreagă la băile de abur. După-ce făceam scaldă, mergeam foarte des la ontosa Corell, ale cărei moșii erau în apropierea băilor.

Îți aduci aminte, bunică, se copilă răsfățată eram, toată ăia vagabundam pe câmpul înflorit. Cea mai mare plăere o aflam să sar printre săcări, cât ce aflam ocaziune, alergam direct acolo. Târđiu în după-ameađi tu jucaai șah cu contesa; mă frai și o luaai drept spre săcări, vântul sufla ire și zuzuia neplăcut spicole coapte, și eu, lupă-ce percursei săcări, vđd un arbore, alecărui ramuri erau plecate la pământ, așa că ormau o colibă; am voit să merg să mă ochnesc acolo, dar' mai ceva; vđđu un bărbă înalt, că se apropie, observai și aceea, că aședa ceva scilpitor sub un arbore, ear' el e răzimiră de trunchiul altui arbore din apropiere și se adânci în cugete.

Doriam să sciu, că ce va fi acel obiect scilpitor și tiptil-tiptil mă dușei până

lângă pomi fără să fiu observată de el, închipui-vă, aflai în iarbă un pistol; caprițul copilăresc mă îndemnă să năcălesc pe acel necunoscut. Iau pistolul și în locul lui îmi pun decorațiunea de pe piept, o lilie și o inima lui Ius. Privesc încă odată îndărăt, dar' el nu observă nimic. Fugii apoi repede printre săcări și ajunsei norocoasă acasă. Numai acolo îmi veni în minte, că proprietatea altuia nu a fost iertat de o iau, și îmi propusei, ca în dimineața următoare să-l pun la locul de unde l-am luat, dar' nu am putut, căci buna primă o telegramă și încă în noaptea aceea am plecat la Pesta. Ear' pistolul l'am ascuns în o cutie între jucării. Cât ce am ajuns în Pesta, bunică mă băgă în claustru, unde am petrecut patru ani. În timpul acesta 'mi-am uitat de tot de pistol, ieri însă din întemplantare îl afu între jucăriile mele din copilărie; când îl vđđui mă cuprinsc un simțemțent deosebit și 'mi-am propus să nu mă las până nu-ți voi afla proprietarul... Această povestea numitei mele aventuri; îndată vê arăt și furtul meu! Și mers repede la măsura de scris, deschise puptul și luă pistolul de argint cu literele T. C.

Tiboriu privi cu ochii aprinși după Ana. Inima-i bătea cumplit. Așadar' ea a fost mica deită, care dădu altă direcțiune înfloritoare mele intențiuni în acel minut deciziător! Acum pare-că înțelegea ce-l atrase încă la prima convenire cătră dragălașa copilă.

— Priviți acel *corpus delicti*, — dăce Ana arătând pistolul. Sper, iubite Tiboriu, că și tu-ți vei ajuta să afu proprietarul.

— Nu trebuie să ostensesci departe, — răspuse Tiboriu scoțând din portofel acele două floricele bine îngrijite. Nici nu trebuie să-ți mai explic, iubită, aceste două flori îți spun totul, dar' să scii și aceea, scumpa mea, că tu ai mântuit atunci o viață; de nu ai fi schimbat arma, acel desperat acum nu mai era între cei vii, — am voit să mă sinucid.

Ana privi cu spaimă la fața lui Tiboriu. Inima 'i-se strînsă la înflorătorul cuget.

— Auđi, bunică dragă, că Tiboriu a voit să se sinucidă, — dăce Ana cu vocea înecată.

— Să dăm mulțumită cerului, că nu s'a întemplat așa! Nu aș fi cređut atunci, când înfruntam nepoata pentru șurdălniciile ei copilăresci, că ea va mântui o viață.

— Așa e, scumpă mătușe, Ana a fost ângerul meu mântuitor, m'a redat pe mine earăși omenimii, eu mă rog acum să primească această viață, care a mântuit-o, împreună cu inima mea plină de iubire ferbinte pentru ea, dăce Tiboriu și prinse cu o privire înflăcărâtă mâna tremurândă a Anei.

— Bunică, pot să promit, — dăce Ana abia auđibil.

— Fă-o, copilă mea, căci iubirea ta și dorința mea vechie a fost, ca voi să fiți unul al altuia.

Tiboriu mulțumit, ridică mâna contesei la buze și acolo înaintea buniciei puse primul sărut pe buzele rumene ale miresei sale.

Traducere de: Elena Santon.

bună poetică sau de literatură se recere mai mult timp.

Secțiunile ar pute să se îngrijască, ca cu timpul să avem aci acasă o pepiniară pentru bărbați de știință, pentru că numai având aceasta pot avè succesul dorit...

Dar' să lăsam secțiunile și să revenim la concursurile „Asociațiunii“.

Adunarea generală a „Asociațiunii“, ținută la Reghin, discutând asupra acestei cauze, a hotărât la pag. 19 a procesului verbal lit. h) scrierea mai multor premii, între care mai pe urmă în pag. 2 hotărăsece: „De altă parte se vor premia și tipări diferitele studii științifice din ramul istoric, epigrafic, arheologic, etnografic, filologic, cu deosebire în ceea ce privește trecutul și prezentul poporului român și al pământului ce îl locuim, și în fine din științele naturale etc.“

Am subliniat aceste anume, ca să se poată avè în vedere, când vom ajunge să vorbim de realizarea lor prin comitet...

2. Manuscrisele au să fie anonime, scrise de mâni străine, purtând o devisă ce va fi reproducă în un plic sigilat, unde va fi numele autorului.

De ce a pus comisiunea condiția, ca lucrarea să fie anonimă, scrisă de mână străină și cu numele autorului secret? De bună-seamă cu un scop bun, cu acel scop, ce-l urmăresc toate corporațiunile de asemenea natură, și acesta este, ca: comisiunea ce va fi însărcinată cu cenzurarea lucrărilor prezentate se poată judeca asupra lor și se poată decerne premiile în deplină independență și cât se poate în mod mai obiectiv și mai nepreocupat.

Dar' comisiunea merge mai departe și îndată enunță următorul privilegiu ce sună din vorbă în vorbă așa: „Acea dintre concurenți, care reflectează la unul din premiile de sub nr. 4 pe baza lucrărilor tipărite deja în organul „Asociațiunii“, vor binevol a-și înainta aici lucrarea respectivă, fie direct, fie pe calea redacțiunii. Premiile aceste se vor decerne și înainte de termenul fixat mai sus“.

Va să dăcă, mai sus sunt concursurile anonime cu scrisoare străină și cu termen la 30 Iunie; mai jos se contrațice, căci colaboratorilor „Transilvaniei“ li-se deschide favorul, că ei n'au trebuință de anonimitate, n'au să aștepte termenul de 30 Iunie, ei au privilegiu de a li-se decerne premiile înainte de termen. Pentru-ace acest extravurst? (Va urma.)

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Sofia, 1 Aprilie n. O publicațiune a prefectului poliției pune un premiu de 20.000 franci pentru acela, care face guvernului împărțesiri ce vor pute duce la arestarea atentatorului.

Dresden, 1 Aprilie n. General-majorul Planitz e numit ministru de războiu.

Simla, 1 Aprilie n. Rajahul din Manipur, comisarul general Quinton, colonelul Skene și agentul politic Grunwood au devenit prizonierii indigenilor.

(Posta ultimă ce ne sosese ne dă în această privință următoarele deslușiri: Pe teritorul de jumătate independent dela Manipur s'a petrecut un incident serios. Comisarul general din Attam, Quinton, s'a dus cu două regimente la Manipur, spre a aresta pe o căpetenie, care a detronizat pe rajahul. Preste noapte indigenii au atacat tabăra engleză și au continuat cu atacul două zile după olaltă.

Mă mărginesc numai a constata, că comitetul, prin crearea acestui favor pe seama colaboratorilor dela „Transilvania“, a tresut preste marginile însărcinării primite dela adunarea generală, o fac această evidentă numai cu scopul, ca mai la vale să mă pot încerca a-i trage consecințele.

Dar' să ne întorcem la istoricul lucrului.

Pe urmă comitetul a însărcinat pe resp. comisiune cu stilisarea și publicarea concursului, îndrumându-o ca să reflecteze la modalitățile, pe care le observă în asemenea cazuri alte corporațiuni de categoria corporațiunii noastre, ear' comisiunea se desrăcină așa:

1. Hotărăsece termenul de prezentare al concurselor dela toate premiile și pentru cele științifice, 30 Iunie 1891, adecă 6 luni.

Ca în treacăt repețesc și acum la acest punct, că după a mea modestă părere termenul de 6 luni este pentru o lucrare științifică absolut prea scurt. După a me convingere acest timp este prea scurt și pentru acela, care are mult material adunat, dar care așteaptă să fie bine ordinar și bine cenurat înainte de a fi prezentat la concurs.

Dacă comitetul „Asociațiunii“ și înșai „Asociațiunea“ urmăresce prin aceste concursuri să introducă o adevărată emulațiune, un indemn pentru bărbații nostri de știință, ca să se lucreze opere serioase și de valoare, atunci să se pună termen de concurs nu câteva luni, dar' ștăva ani. Așa fac și alte corporațiuni de această natură.

Prangins, 1 Aprilie n. Louis Napoleon a primit dela Țarul un concediu de două luni, după care va întra apoi numai decăt din nou în serviciu.

Bibliografie.

„Istoria Românilor din Dacia-Traiană“. Volumul IV. Istoria modernă partea I. (Dela Mateiu Basarab și Vasile Lupu până la Fanarioti) a eșit de sub presă și va sosi preste vre-o două săptămâni la librăriile Socec și Haimann. Autorul expune în acest volum de 660 pagini mari în 8º optzeci de ani din istoria țerii române 1633—1714. Deși restimpul este comparativ cu acele expuse în volumurile precedente, scurt, el este plin de fapte însemnătoare, ceea-ce explică cum se face de acest volum este tot atât de întins ca și acel al III-lea. Domniile paralele ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu cu expunerea covârșitoare înruriri grecesci ce se stabilece încă de pe timpul lor în Muntenia și Moldova și cu faptul însemnat al introducerii limbii române în biserică sânt armate de un studiu amănunțit de cel mai mare interes asupra așezămintelor juridice atât acele ce au precedat legiurile domnilor îngemănați, cât și a acestor legiuri înșei. Luptele Românilor contra Turcilor, purtate în Muntenia cu deosebire de familia Cantacuzinescilor, domnia cea lungă și plină de interes a lui Constantin Brancoveanu, desbaterile păcii dela Carloviți, care aduseră atât de aproape perirea țerii române, și în sfârșit un însemnat capitol asupra culturii acestui restimp cu o analiză amănunțită a cronicarilor și scriitorilor moldoveni și munteni, eată în puține cuvinte bogatul cuprins al acestui volum. Mai mult de o mie de note cuprind trimiterea la isvoarele consultate, cele mai multe reproduce în textul original și dau pretutindeni puțința controlării spuselor autorului.

A apărut:

Volumul 2 din Istoria universală partea I. (Istoria antică) de dl Ioan Slavici, profesor în București.

Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până aci. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti. Un volum 2 lei. La administrația „Românului“.

„Ovidiu“, dramă în 5 acte și în versuri, formând volumul XI. al operelor sale. Edițiune corectată și publicată sub priveghierea autorului. În editura librăriei Socec et comp. Prețul unui exemplar lei noi 3.

În editura librăriei Nebuneli din Galați a eșit de sub tipar:

Dorul tinerimii. Cea mai complectă și mai nouă colecțiune de cântece, cuprindând și cântecele ce execută corul metropolitan din Iași. 1 volum foarte elegant conținând 300 cântece din cele-ce se cântă aci. Prețul 1 leu 50 bani. De vândăre la toate librăriile din România. Editorii trimit cartea gratis după cerere.

Au apărut:

Poesii de Mihai de Bonachi. Un frumos și elegant volum, tipărit pe hârtie de lux. București. Ig. Haimann, librar-editor. Calea Victoriei 73. 1890.

A apărut:

Jertfa, roman de N. S. Rădulescu Niger. Prețul unui exemplar 5 lei. Se găsece de vândăre la toate librăriile din România.

A apărut:

Culegere din cele mai frumoase povesti de Ioan Bota. Editura librăriei N. I. Ciurcu, Brașov.

A apărut:

Robinson Crusoe sau aventurile minunate ale unui naufragiat. Editura librăriei N. I. Ciurcu, Brașov.

Călimdarul zilei

21 Martie (2 Aprilie) 1891.

Italian: Iacob. Gregorian: Paula. Soarele: răsare 5.41, apune 6.27

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Aprilie n. 6 care dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din prețință, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Values for Sibiu on 1 April 1891.

Din țeară 23 Martie n. 7 care dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul. Values for various stations on 23 March 1891.

Economie.

În interesul exportului de ouă al Ungariei ministrul de comerț reg. ung. atrage atențiunea exportatorilor, precum cetim în „Pester Lloyd“, asupra acelei împregiurări, că împachetarea ouălor destinate pentru export încă tot nu se întemplă cu îngrijirea recerută. Plângerile invite în această privință se îndreaptă îndeosebi într'acolo, că exportatorii ungari nu dau totdeauna atențiunea cuvenită usanelor dominante pe piețele străine. Așa de exemplu negustorii francezi preferă astfel de transporturi, la care lada conține 1000 de ouă în loc de 1440, sau 120 dusine. Mai departe se pretinde, ca piale folosite la împachetare să fie alese cu îngrijire, curate, fără nici un miros, moi și înainte de toate uscate, deoarece fiind jilave sau având un miros greu, ouăle capătă deasemenea miros și se strică ușor. În fine trebuie îngrijit și de aceea, ca ouăle să fie scutite de ger și în scopul acea partea interioară a lăzii trebuie să fie căptușită cu hârtie și așa de tare umplută cu paie, încât coperișul de deasupra să apese bine pialele în jos.

Măsuri de scutire în contra boalei de gură și de unghii la animale din Croația-Slavonia. Locotenența din Steiermark a luat măsuri de precauțiune, precum cetim în „Pester Lloyd“, în scopul împedcării importării boalei de gură și de unghii din Croația și Slavonia. Până la alte dispozițiuni, vite, oi și capre din Croația e permis a se importa în Steiermark numai pe calea ferată și numai spre a fi imediat tăiate. Rimători prevăduți cu pasaport în regulă se pot importa spre ori-și-ce scop. Transporturile de vite vor fi supuse la descărcarea în stațiunile din Steiermark unei cercetări veterinare.

Importul de rimători vii în Würtemberg. „Pester Lloyd“ împărțesece: Ministrul de interne württembergian a oprit importul rimătorilor vii din Austria și Ungaria preste Lindau.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 15 și 16 Martie 1891.

Cottis lui G. Mendl, porumb 2000 hect., 9.70 lei. Eisenstein lui Peirano, porumb 1200 hect., 9.65 lei. Eisenstein lui Peirano, porumb 800 hect., 9.60 lei. Silberstein lui Peirano, porumb 1800 hect., 9.50 lei. Fürth lui E. Eahen, porumb 800 hect., 9.80 lei. R. Balan lui Carnevali, săcară 650 hect., 8.80 lei. L. Maris lui Carnevalli, săcară 2100 hect., 9.60 lei. R. Balan lui Carnevalli, orz 2800 hect., 7.15 lei. R. Balan lui Fürth, rap. sêlb. 4000 hect., 8.10 lei. Negropente lui Țuclos, grâu 2000 hect., 14.— lei. Marchetto lui Țuclos, grâu 1200 hect., 11.75 lei. Roth lui Politti, grâu 25.000 hect., 13.70 lei. Vechsler lui E. Cahen, grâu 850 hect., 13.70 lei. Evloghio lui E. Cahen, grâu 7400 hect., 13.85 lei. Evloghio lui E. Cahen, grâu 4600 hect., 12.75 lei. Evloghio lui Pappudof, grâu bulg. 1250 hect., 12.55 lei. Fischer lui I. Dreiffus, grâu bulg. 4100 hect., 12.85 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 31 Martie. Grâu, hect. 70 până 82 chilo fl. 5.40 până 6.20, grâu mestecat 76 până 74 chilo fl. 4.50 până 5.10, săcara 70 până 75 chilo fl. 3.90 până 4.30, orz 62 până 66 chilo — până —, ovės 42 până 50 chilo fl. 2.50 până fl. 3.10, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.80 până fl. 4.20, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, sēmēnță de cănepă fl. 8.50 până fl. 9.— mazărea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.30 până fl. 15.80, făină nr. 1 fl. 15.—, nr. 3 fl. 13.40, numărul 5 fl. 12.40, slănină 100 chilo fl. 56.— până fl. 58.—, unsoare de porc fl. 58.— până fl. 62.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sêu de lumini fl. 34.— până fl. 35.— lumini turnate de sêu. fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până fl. 30.—, fân 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cănepă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spirt p. 100 L. % 54 până 55 cr., carnea de vită chilo 44 cr. până 46, carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 18 până 22 cr.

Tirgul de rimători în Steierbruch. În 27 Martie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 47— cr. până 48— cr., unguresci grei tineri 49— cr. până 50— cr., de mijloc 49— cr. până 49½ cr., ușori 48½ cr. până 50— cr., marfă țerănească grea — cr., până — cr., de mijloc 49½ cr. până 49— cr., ușoră 48— cr. până 49— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 49— cr. până 49½ cr. transito de mijloc 49— cr. până 49½ cr., transito ușori 48— cr. până 49— cr., îngrășăți cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășăți cu ghindă — cr., până — cr. per — cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Martie n. 1891

Table with 4 columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 ohil. Lists various grain types and their prices.

Table with 4 columns: Produsele diverse, Sotul, Cursul, Prețul per 100 chilogr. Lists various products and their prices.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Renta de aur rom., Impunții, Amortisarea datoriilor. Lists financial data for the Budapest market.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Renta de aur rom., Impunții, Amortisarea datoriilor. Lists financial data for the Vienna market.

Bursa de București.

Table with 4 columns: 12 Mart. st. v., Renta rom., Oblig. de stat., Soc. rom. de reasig., Oblig. Cassei Penșunilor. Lists financial data for the Bucharest market.

*) A se vedè concursul publicat și în „Tribuna“ nr. 29, 292 și 295 din 1890.

Pentru redacțiune responsabil: Andreu Baltes.

